الله تعالی هیچ عملی را نمی‌پذیرد مگر آنکه خالص باشد و برای خشنودی او باشد

از ابواُمامه باهلی ـ رضی الله عنه ـ روایت است که گفت: مردی نزد پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ آمد و گفت: اگر مردی به جهاد رود و خواهان پاداش و نام باشد، چه چیز برای اوست؟ رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ فرمود: «لَا شَيْءَ لَهُ»: «هیچ چیزی برای او نخواهد بود». پس پرسش خود را سه بار تکرار کرد و رسول الله در پاسخش می‌فرمود: «لَا شَيْءَ لَهُ»: «هیچ چیزی برای او نخواهد بود». سپس فرمود: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبَلُ مِنَ الْعَمَلِ إِلَّا مَا كَانَ لَهُ خَالِصًا، وَابْتُغِيَ بِهِ وَجْهُهُ»: «الله تعالی هیچ عملی را نمی‌پذیرد مگر آنکه خالص باشد و برای خشنودی او باشد».

[صحیح است] [به روایت نسائی]

مردی نزد پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ می‌آید تا از او دربارۀ حکم مردی بپرسد که برای جهاد خارج می‌شود و از طرفی خواهان اجر و پاداش از خداوند است و از سوی دیگر خواهان ستایش مردم؛ اینکه آیا اجری خواهد داشت؟ پس رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ در پاسخ می‌فرماید: او پاداشی از جانب الله ندارد زیرا در نیتش کسی جز الله را شریک ساخته است. و آن مرد سه بار سوالش را تکرار می‌کند و پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ هر سه بار همان پاسخ را تکرار می‌نماید و بر آن تاکید می‌کند که او پاداشی نخواهد داشت. سپس پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ او را از قانون پذیرش اعمال نزد الله خبر می‌دهد: اینکه الله تعالی عملی را نمی‌پذیرد مگر آنکه همه‌اش برای الله باشد بدون آنکه کسی در آن شریک شود و همه‌اش برای خشنودی الله باشد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/65107